

(53) OSLO-MINNER 1951 +

Spennende gutteår i området Homansbyen, Slottsparken, Wergelandsveien med Kunstnerens Hus og Hegdehaugsveien nedenfor Lorry

Tekst og tone:
FREDDIE LANGRIND

INTRO A: D Bm F#m

En gang sprang en li - ten As - ke - ladd på ev - en - tyr - ets sti - er hen ved

3 Em Em7 A7 A7 A7 D Bm

Ho - mans - by - ens lil - le un - i vers, - en som of - te lyt - ter nøy - e hva for -

6 F#m Bm E7 A7

stan - dig - het - en si - er, men den gang - en var jeg høyt og lavt, på tvers. La oss

9 D F#m A7 D *rit.* Bm E7

ven - de gam - le blad i Os - los bok og gå inn i det mil - jø som tid - en

VERS 1-2:

12 A7 G G# A D Bm F#m A7 A7

tok... Den gang Lu - se - frans gikk ga - te - langs med kjer - re, han var
klat - ret ov - er Dron - ning - park - ens gjer - de, men dess -

15 D Bm Em A7 Em Em7

langt fra far - lig i sitt en - kle liv, men med Slip - er'n var det my - e, mye - e
ver - re, det var ing - en dron - ning der! Men se! Ho - mans - by - ens dron - ning i vår

18 Em Em7 Em Em7 A7 Em Em7 A7

ver - re, det ble sagt han had - de slipt en mor - der - kniv! Og El
sfæ - re, hun var dan - se - kledd og skjønn som sø - te bær! Og når

21 D Bm F#m A7 A7 D D7

Ju - can la seg vil - lig ned på spi - ker før han rei - ste seg u - sår - lig gang på
trik - ken hyl - te høyt i Lor - ry - sving - en sprang vi ut med vå - re fem - ør - ing - er

24 G F# Em G6 Em7 D Bm Em Em7

gang, og så sto han der, et gu - de - syn for pi - ker, og nøy - ak - tig li - ke
tvert, de ble flat - e - re enn flat - est, det var ting - en! for da ble de og - så

A 7sus4 A 7 D A 7 **ETTERTANKE:** D Bm
 28 vak - ker var hans sang! Og vi En gang sprang en liten As-ke-ladd på
 my - e me - re verd!

F#m Em rit. A 7 D D A6C6D6
 32 ev - en - tyr - ets sti - er hen ved Ho-mans-by - ens lil - le un - i - vers...

(INTRO A)

En gang sprang en liten Askeladd på eventyrets stier
 hen ved Homansbyens lille univers,
 en som ofte lytter nøye hva forstandigheten sier,
 men den gangen var jeg høyt og lavt ... på tvers.
 La oss vende gamle blad i Oslos bok
 og gå inn i det miljø som tiden tok ...

(VERS 1-2)

Den gang **Lusefrans** gikk gatelangs med kjerre,
 han var langt fra farlig i sitt enkle liv,
 men med **Sliper'n** var det mye, mye verre,
 det ble sagt han hadde slipt en morderkniv!
 Og **El Jucan** la seg villig ned på spiker
 før han reiste seg usårlig gang på gang,
 og så sto han der, et gudesyn for piker,
 og nøyaktig like vakker var hans sang!

Og vi klatret over Dronningparkens gjerde,
 men dessverre, det var ingen dronning der!
 Men se! **Homansbyens dronning** i vår sfære,
 hun var dansekledd og skjønn som søte bær!
 Og når trikken hylte høyt i Lorry-svingen
 sprang vi ut med våre fem-øringer tvert,
 de ble flatere enn flatet, det var tingen!
 for da ble de også mye mere verd!

(INTRO B)

Vi var aktive og viltre, men vi visste veldig lite,
 ikke en gang at det meste var forbudt!
 Våre øyne var så blå at det var blått i alt det hvite,
 jeg var verdens største spørsmålstegn som gutt!
 La oss vende gamle blad i Oslos bok
 og gå inn i det miljø som tiden tok ...

(VERS 3-4)

Den gang leken gikk som «mor og far og unge»,
 jeg var minstemann og skulle først i seng,
 og jeg måtte være snill, men rekke tunge
 for min doktor-mor var stor og veldig streng.
 Og jeg fikk mitt første kyss av Inger Lise,
 for hun sa vi burde øve oss på slikt,
 og så ble det fler, hun kalte det reprise,
 og jeg tror jeg skrev mitt aller første dikt.

Det var lenge før de dristige reklamer,
 jeg var uskyldren og nyfiken ... og redd,
 men det viktigste av alt ble nakne damer
 for min mor var født med klær og alltid kledd.
 Så vi klatret opp på kasser foran glugger
 der hvor kunstnerne holdt hus ... av tvilsom grunn,
 jeg stakk hodet opp ... og løp for fulle mugger!
 Jeg så nakne damer minst et halvt sekund!

(INTRO C)

Man kan undre seg: Er tidens originaler blitt for like?
 Mon de gamle idealer faller fra?
 Er det fattigdom å spore når vi ender opp som rike?
 Hvor i tid og rom ble eventyret a' ?
 La oss vende gamle blad i Oslos bok
 og gå inn i det miljø som tiden tok ...

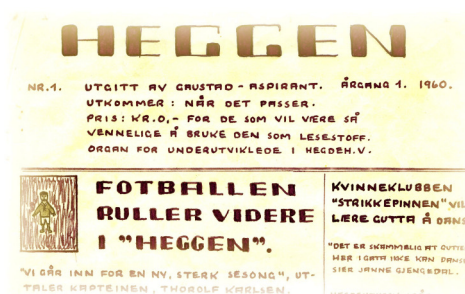
(Vers 5-6)

Den gang reise var en trikketur til Kampen
 for no'n øre etter viserguttens flid.
 En butikkmadam som sov ved sildestampen
 varslet selvbetjening forut for sin tid.
 Bakerdamen ga oss sukkerstrø og smuler.
 Hattedamen var så pen og hadde pels.
 Vi slo ball i gata over grus og kuler,
 for det kom en bil til lunsj, og en til kvelds.

Og i Hegdehaugens blad med navnet «Heggen»
 skrev jeg sirlig i et enkelt eksemplar
 om å tisse aller høyest opp på veggen,
 jeg kan ikke huske jeg var no' til kar ...
 Men når spillet går og flasketuten peker
 mot den unge slekt med dristighet og fnis,
 vil jeg håpe at de håpefulle leker,
 hopper tau og kapper land i paradis.

(ETTERTANKE)

En gang sprang en liten Askeladd på eventyrets stier
 hen ved Homansbyens lille univers ...

Byoriginaler nevnt:

LUSEFRANS, ærlig og gudfryktig, samlet flasker og metallskrap,
 tok ikke imot almisser, ville ikke ta imot alderspensjon, og ville
 betale for seg på sykehuset, ved hans død møtte det opp langt
 flere enn kapellet på Vestre Gravlund kunne romme, og han hadde
 penger selv til å betale for seg. **SLIPER'N** kom regelmessig og
 slipte kniver og sakser i bakgården, vi var litt redde for ham...
EL JUCAN var tater og ble stemplet som åndssvak. Fikk senere
 erstatning og tok sangtimer, og fikk holde egen kirkekonsert i St.
 Olavs kirke (katolsk). Levde av å være fakir, gjøgler og
 sverdsluker. Ble venn med statsminister Trygve Bratteli.
HOMANSBYENS DRONNING var dyktig ballettdanser og
 underholdt i private lag, småpikkledd og pyntet bestendig, hun
 ventet hele livet på en sjømann hun en gang hadde kjent.

A 7sus4 A 7 D A 7 **ETTERTANKE:** D Bm
 28 vak - ker var hans sang! Og vi verd! En gang sprang en liten As-ke-ladd på
 my - e me - re

F#m Em rit. A 7 D D A6C6D6
 32 ev - en - tyr - ets sti - er hen ved Ho-mans-by - ens lil - le un - i - vers...

(INTRO A)

En gang sprang en liten Askeladd på eventyrets stier
 hen ved Homansbyens lille univers,
 en som ofte lytter nøye hva forstandigheten sier,
 men den gangen var jeg høyt og lavt ... på tvers.
 La oss vende gamle blad i Oslos bok
 og gå inn i det miljø som tiden tok ...

(VERS 1-2)

Den gang **Lusefrans** gikk gatelangs med kjerre,
 han var langt fra farlig i sitt enkle liv,
 men med **Sliper'n** var det mye, mye verre,
 det ble sagt han hadde slipt en morderkniv!
 Og **El Jucan** la seg villig ned på spiker
 før han reiste seg usårlig gang på gang,
 og så sto han der, et gudesyn for piker,
 og nøyaktig like vakker var hans sang!

Og vi klatret over Dronningparkens gjerde,
 men dessverre, det var ingen dronning der!
 Men se! **Homansbyens dronning** i vår sfære,
 hun var dansekledd og skjønn som søte bær!
 Og når trikken hylte høyt i Lorry-svingen
 sprang vi ut med våre fem-øringer tvert,
 de ble flatere enn flatet, det var tingen!
 for da ble de også mye mere verd!

(INTRO B)

Vi var aktive og viltre, men vi visste veldig lite,
 ikke en gang at det meste var forbudt!
 Våre øyne var så blå at det var blått i alt det hvite,
 jeg var verdens største spørsmålstegn som gutt!
 La oss vende gamle blad i Oslos bok
 og gå inn i det miljø som tiden tok ...

(VERS 3-4)

Den gang leken gikk som «mor og far og unge»,
 jeg var minstemann og skulle først i seng,
 og jeg måtte være snill, men rekke tunge
 for min doktor-mor var stor og veldig streng.
 Og jeg fikk mitt første kyss av Inger Lise,
 for hun sa vi burde øve oss på slikt,
 og så ble det fler, hun kalte det reprise,
 og jeg tror jeg skrev mitt aller første dikt.

Det var lenge før de dristige reklamer,
 jeg var uskyldren og nyfiken ... og redd,
 men det viktigste av alt ble nakne damer
 for min mor var født med klær og alltid kledd.
 Så vi klatret opp på kasser foran glugger
 der hvor kunstnerne holdt hus ... av tvilsom grunn,
 jeg stakk hodet opp ... og løp for fulle mugger!
 Jeg så nakne damer minst et halvt sekund!

(INTRO C)

Man kan undre seg: Er tidens originaler blitt for like?
 Mon de gamle idealer faller fra?
 Er det fattigdom å spore når vi ender opp som rike?
 Hvor i tid og rom ble eventyret a' ?
 La oss vende gamle blad i Oslos bok
 og gå inn i det miljø som tiden tok ...

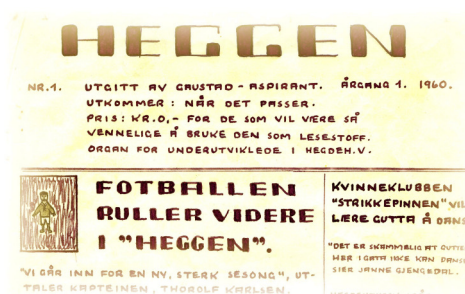
(Vers 5-6)

Den gang reise var en trikketur til Kampen
 for no'n øre etter viserguttens flid.
 En butikkmadam som sov ved sildestampen
 varslet selvbetjening forut for sin tid.
 Bakerdamen ga oss sukkerstrø og smuler.
 Hattedamen var så pen og hadde pels.
 Vi slo ball i gata over grus og kuler,
 for det kom en bil til lunsj, og en til kvelds.

Og i Hegdehaugens blad med navnet «Heggen»
 skrev jeg sirlig i et enkelt eksemplar
 om å tisse aller høyest opp på veggen,
 jeg kan ikke huske jeg var no' til kar ...
 Men når spillet går og flasketuten peker
 mot den unge slekt med dristighet og fnis,
 vil jeg håpe at de håpefulle leker,
 hopper tau og kapper land i paradiset.

(ETTERTANKE)

En gang sprang en liten Askeladd på eventyrets stier
 hen ved Homansbyens lille univers ...

Byoriginaler nevnt:

LUSEFRANS, ærlig og gudfryktig, samlet flasker og metallskrap,
 tok ikke imot almisser, ville ikke ta imot alderspensjon, og ville
 betale for seg på sykehuset, ved hans død møtte det opp langt
 flere enn kapellet på Vestre Gravlund kunne romme, og han hadde
 penger selv til å betale for seg. **SLIPER'N** kom regelmessig og
 slipte kniver og sakser i bakgården, vi var litt redde for ham...
EL JUCAN var tater og ble stemplet som åndssvak. Fikk senere
 erstatning og tok sangtimer, og fikk holde egen kirkekonsert i St.
 Olavs kirke (katolsk). Levde av å være fakir, gjøgler og
 sverdsluker. Ble venn med statsminister Trygve Bratteli.
HOMANSBYENS DRONNING var dyktig ballettdanser og
 underholdt i private lag, småpiklekjedd og pyntet bestandig, hun
 ventet hele livet på en sjømann hun en gang hadde kjent.